

Р.С.Хапко, А.А.Переїмибіда
 ЧИСЕЛЬНЕ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ОДНОГО
 ГРАНИЧНО-ЧАСОВОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РІВНЯННЯ
 ТИПУ ТЕЛЕГРАФНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Наближене розв'язування нестационарних задач математичної фізики за допомогою інтегральних рівнянь /ІР/ можна здійснювати декількома підходами: застосування інтегрального перетворення Чебишева-Лагерра по часу [2] і використання теорії потенціалів [3-5].

Ця стаття присвячена чисельному розв'язуванню ІР, до якого зводиться плоска перша початково-крайова задача для телеграфного рівняння.

Розглянемо ІР

$$\int_0^t d\tau \int_L G(t-\tau, R) \sigma(\tau, P) d\ell_P = f(M, t), \quad /1/$$

де

$$G(t, R) = \frac{\text{ch}(\alpha \sqrt{t^2 - R^2/\alpha^2})}{\sqrt{t^2 - R^2/\alpha^2}} e^{-\rho t} E_+(t - R/\alpha). \quad /2/$$

L - крива на площині, задана параметрично; $R = |MP|$ - відстань; $E_+(\lambda)$ - функція Хевісайда; $f(M, t)$ - відома функція; $\sigma(\tau, P)$ - невідома густина; α, ρ, α - відомі константи.

Враховуючи параметричне представлення кривої L , перепишемо /1/ у вигляді

$$\int_0^t d\tau \int_{T_1}^{T_2} G(t-\tau, R) \sigma(\tau, \gamma) F(\gamma) d\gamma = f(\bar{\gamma}, t), \quad /3/$$

де $[T_1, T_2]$ - проміжок зміни параметру γ кривої L ; $F(\gamma)$ - елемент дуги.

Для розв'язування рівняння /3/, яке є вольтеровим за часовою змінною і фредгольмовим за просторовою, скористаємось методом колокації [3, 5]. Прийmemo, що $t \in [0, T]$ і розіб'ємо цей відрізок на рівновеликі проміжки з кроком h : $0 = t_0 < t_1 < \dots < t_n < \dots < t_N = T$. Введемо на цьому розбитті систему кусково-постійних лінійно незалежних базисних функцій $\{\Phi_k(\tau), k = \overline{1, N}\}$.

© Хапко Р.С., Переїмибіда А.А., 1991

Вважаючи $t = t_n$ і представляючи невідому густину у вигляді

$$G(\tau, \bar{v}) = \sum_{k=1}^n G_k(\bar{v}) \Phi_k(\tau), \quad /4/$$

із /3/ отримаємо

$$\begin{aligned} \int_{t_{n-1}}^{t_n} \int_{\tau_1}^{\tau_2} G(t_n - \tau, R) G_n(\bar{v}) F(\bar{v}) d\bar{v} = f(\bar{v}, t_n) - \\ - \sum_{k=1}^{n-1} \int_{t_{k-1}}^{t_k} \int_{\tau_1}^{\tau_2} G(t_n - \tau, R) G_k(\bar{v}) F(\bar{v}) d\bar{v}, \end{aligned} \quad /5/$$

де враховано вигляд функції $\Phi_k(\tau)$.

Ввівши позначення

$$D_{kn}(\bar{v}, \bar{v}) = \int_{t_{k-1}}^{t_k} G(t_n - \tau, R) d\tau, \quad /6/$$

перепишемо рівняння /5/ у вигляді

$$\begin{aligned} \int_{\tau_1}^{\tau_2} G_n(\bar{v}) D_{nn}(\bar{v}, \bar{v}) F(\bar{v}) d\bar{v} = f(\bar{v}, t_n) - \\ - \sum_{k=1}^{n-1} \int_{\tau_1}^{\tau_2} G_k(\bar{v}) D_{kn}(\bar{v}, \bar{v}) F(\bar{v}) d\bar{v}. \end{aligned} \quad /7/$$

Таким чином, позбувшись у /3/ з допомогою методу колокації залежності від часу, ми отримали рекурентну послідовність ІР Фредгольма першого роду /7/. Для її подальшого розв'язування важливим є з'ясування поведінки ядра $D_{nn}(\bar{v}, \bar{v})$ при суміщенні точок колокації та інтегрування. Після нескладних заміни, /6/ можна записати

$$D_{nn}(\bar{v}, \bar{v}) = E_+ (h-r) \int_r^h \frac{ch(\alpha \sqrt{z^2 - r^2})}{\sqrt{z^2 - r^2}} e^{-\rho z} dz, \quad r = R/a. \quad /8/$$

Далі у формулі /8/ здійснимо такі перетворення

$$\begin{aligned} D_{nn}(\bar{v}, \bar{v}) = E_+ (h-r) \left\{ \int_r^h \frac{ch(\alpha \sqrt{z^2 - r^2}) - 1}{\sqrt{z^2 - r^2}} e^{-\rho z} dz + \right. \\ \left. + \int_r^h \frac{e^{-\rho z}}{\sqrt{z^2 - r^2}} dz \right\} = E_+ (h-r) \{ F_1(\bar{v}, \bar{v}) + F_2(\bar{v}, \bar{v}) \}. \end{aligned} \quad /9/$$

Легко бачити, що функція $F_1(\bar{v}, \bar{v})$ не має ніяких особливостей, а $F_2(\bar{v}, \bar{v})$ можна обчислити таким чином [1]:

$$F_2(\nu, \bar{\nu}) = \int_r^\infty \frac{e^{-pz}}{\sqrt{z^2 - r^2}} dz - \int_n^\infty \frac{e^{-pz}}{\sqrt{z^2 - r^2}} dz = \quad /10/$$

$$= K_0(pz) - F_3(\nu, \bar{\nu}),$$

де $K_0(x)$ - функція Макдональда; а $F_3(\nu, \bar{\nu})$ - неперервна функція. Отже, виходячи із /10/, коефіцієнти $D \ln(\nu, \bar{\nu})$ мають логарифмічну особливість, яку необхідно врахувати при розв'язуванні ІР /7/.

Розіб'ємо проміжок $[T_1, T_2]$ на N_1 вузлів $T_i = \nu_0, \nu_1 < \dots < \nu_{N_1} = T_2$ та апроксимуємо густини $\sigma_n(\nu)$ як

$$\sigma_n(\nu) = \sum_{k=1}^{N_1} a_n^{(k)} \Phi_k(\nu), \quad /11/$$

де $\Phi_k(\nu)$ - кусково-послідовні базові функції; $a_n^{(k)}$ - невідомі коефіцієнти.

Підставляючи /11/ в /7/ і задовольняючи ІР в точках колокації $(\bar{\nu}_i, i=1, N_1)$, дістаємо послідовність систем лінійних алгебраїчних рівнянь /СЛАР/

$$\sum_{j=1}^{N_1} a_n^{(j)} A_{ij}^{(n)} = f(\bar{\nu}_i, t_n) - \sum_{k=1}^{n-1} \sum_{j=1}^{N_1} a_k^{(j)} A_j^{(k)}, \quad /12/$$

де

$$A_{ij}^{(k)} = \int_{\nu_{j-1}}^{\nu_j} D_{kn}(\nu, \bar{\nu}_i) F(\nu) d\nu. \quad /13/$$

Оскільки коефіцієнти $A_{ij}^{(n)}$ згідно з /8/ не залежать від n , то при розв'язуванні послідовності СЛАР /12/ матриця формується лише один раз і для чергового моменту часу t_n потрібно пере-рахувувати тільки праву частину. Необхідно також відзначити, що при обчисленні коефіцієнтів $A_{ij}^{(k)}$ слід враховувати наявність логарифмічної особливості /10/, виділення якої здійснюється методом Канторовича [3].

І. Б р и ч к о в Ю.А., П р у д н и к о в А.П., М а р и ч е в О.И. Интегралы и ряды. Элементарные функции. М., 1986.
2. Г а л а з ю к В.А., Х а п к о Р.С. Методы интегрального перетворення Чебишева-Лагерра й інтегральних рівнянь у початково-крайових задачах для телеграфного рівняння // Доп. АН УРСР. Сер. А. 1990. № 8. С.11-14. 3. Л ю д к е в и ч И.В., С т а н ь к о О.В., Х а п к о Р.С. Численное решение первой краевой задачи для телеграфного уравнения методом теории потенциала. Львов,

1987. 8 с. Рукопись деп. в УкрНИИТИ № 2357-Ук87. 4. Н о в и -
к о в И.А. Трёхмерные потенциалы для телеграфного уравнения
и их приложения к краевым задачам теплопроводности // Инж.-физ.
журн. 1979. Т.36. № 1. С.139-146. 5. П а с и ч н ы к Р.М.
Численное решение смешанной задачи Дирихле для волнового урав-
нения методом интегральных уравнений: Автореф. дис. ... канд.
физ.-мат. наук. Казань, 1989.

Стаття надійшла до редколегії 23.10.90

УДК 539.3

Я.Г.Савула, О.С.Коссак

АНАЛІЗ ВЛАСНИХ ЧАСТОТ КОМБІНОВАНОЇ МОДЕЛІ

1. Постановка задачі. Розглянемо пружне тіло обертання, яке
займає область $\Omega^* \subset R^3$. Нехай область Ω^* складається з двох
областей $\Omega^* = \Omega_1^* \cup \Omega_2^*$. Тут $\Omega_1^* = \{r, \varphi, z : r, z \in \Omega_1, 0 \leq \varphi < 2\pi\}$,
 $\Omega_2^* = \{\alpha_1, \varphi, \alpha_3 : \alpha_1, \varphi \in \Omega_2, \alpha_1^0 \leq \alpha_1 \leq \alpha_2^0, 0 \leq \varphi < 2\pi, -\frac{h}{2} \leq \alpha_3 \leq \frac{h}{2}\}$,

де Ω_1 - двовимірна область з Ліпшицевою границею [4] $\Gamma_1 \cup \Gamma_2 \cup \Gamma_3^{(1)}$.
 $\alpha_1, \varphi, \alpha_3$ - ортогональна система криволінійних координат, у якій поверхні $\alpha_1 = \text{const}$, $\alpha_3 = \text{const}$ є граничними поверхнями області Ω_2 . Припустимо, що область Ω_2 є витягнутою, тобто її характерний розмір за напрямком α_3 значно менший від розміру за напрямком α_1 /див. рисунок/.

